

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – X, Y / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-180/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka w zakresie azylu i ochrony uzupełniającej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 46 – Dyrektywa 2008/115/WE – Artykuł 13 – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 18, art. 19 ust. 2 i art. 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Zasada non-refoulement – Decyzja o oddaleniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i o zobowiązaniu do powrotu – Uregulowanie krajowe przewidujące drugą instancję sądową – Skutek zawieszający z mocy prawa nadany wyłącznie środkowi zaskarżenia wniesionemu do sądu pierwszej instancji]

(2018/C 408/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X, Y

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sentencja

Artykuł 46 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej oraz art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w związku z art. 18, art. 19 ust. 2 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje apelację od wyroku wydanego w pierwszej instancji, utrzymującego w mocy decyzję o oddaleniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i o zobowiązaniu do powrotu, lecz nie nadaje temu środkowi zaskarżenia skutku zawieszającego z mocy prawa, nawet jeśli zainteresowany powołuje się na poważne ryzyko naruszenia zasady non-refoulement.

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 26.6.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Alexander Mölk / Valentina Mölk

(Sprawa C-214/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Protokół haski o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych – Artykuł 4 ust. 3 – Żądanie ustalenia świadczenia alimentacyjnego wniesione przez wierzyciela alimentacyjnego przed właściwym organem państwa miejsca zwykłego pobytu dłużnika – Prawomocne orzeczenie – Późniejsze żądanie wniesione przez dłużnika przed tym samym organem, mające na celu obniżenie wysokości ustalonego świadczenia alimentacyjnego – Stawiennictwo wierzyciela – Ustalenie prawa właściwego)

(2018/C 408/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alexander Mölk

Strona pozwana: Valentina Mölk

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 3 protokołu haskiego z dnia 23 listopada 2007 r. o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych, zatwierdzonego w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2009/941/WE z dnia 30 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że z sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której podlegające zapłacie świadczenia alimentacyjne zostały ustalone prawomocnym orzeczeniem na żądanie wierzyciela i, na mocy tego art. 4 ust. 3, zgodnie z wyznaczonym na podstawie tego postanowienia prawem miejsca organu orzekającego w sprawie, nie wynika, by prawu temu podlegało późniejsze żądanie mające na celu obniżenie wysokości tych świadczeń alimentacyjnych wniesione przez dłużnika do sądów państwa jego zwykłego miejsca pobytu przeciwko wierzycielowi.
- 2) Artykuł 4 ust. 3 protokołu haskiego z dnia 23 listopada 2007 r. należy interpretować w ten sposób, że wierzyciel nie „wytacza powództwa” w rozumieniu tego przepisu przed właściwym organem państwa, w którym dłużnik ma miejsce zwykłego pobytu, gdy wchodzi w spór w rozumieniu art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych w ramach wszczętego przez tego dłużnika przed tym organem postępowania, wnosząc o oddalenie żądania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 28.8.2017.

Wyrok Trybunału (dziewięta izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresní soud v Českých Budějovicích – Republika Czeska) – Česká pojišťovna a.s. / WCZ, spol. s.r.o.

(Sprawa C-287/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Prawo spółek – Zwalczenie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych – Dyrektywa 2011/7/UE – Artykuł 6 ust. 1 i 3 – Zwrot kosztów odzyskiwania wierzytelności – Koszty wynikające z wezwań kierowanych z powodu opóźnień w płatnościach dłużnika)

(2018/C 408/27)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Okresní soud v Českých Budějovicích

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Česká pojišťovna a.s.

Strona pozwana: WCZ, spol. s.r.o.

Sentencja

Artykuł 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/WE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych należy interpretować w ten sposób, że przyznaje on wierzycielowi dochodzącemu zwrotu kosztów wynikających z wezwań skierowanych do dłużnika z powodu opóźnień w płatnościach prawo do uzyskania z tego tytułu – oprócz ryczałtowej kwoty 40 EUR przewidzianej w ust. 1 tego artykułu – również rozsądnej rekompensaty w rozumieniu ust. 3 tego artykułu za tę część kosztów, która przekracza kwotę ryczałtową.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 14.8.2017.